

UZASADNIENIE

Projektowana nowelizacja ma na celu uporządkowanie zastosowanej w art. 39 w ust. 2 i 3 ustawy terminologii odnoszącej się do określenia wewnętrznej struktury ministerstw oraz zniesienie obowiązku tworzenia w ministerstwach departamentów i biur oraz komórek organizacyjnych tworzonych wewnątrz nich lub wyodrębnionych stanowisk pracy do realizacji określonych spraw, w tym do spraw obronnych, przewidzianego obecnie w art. 39 ust. 2 pkt 2 lit. i.

Proponowana zmiana we wprowadzeniu do wyliczenia, zawartym w art. 39 ust. 3 pkt 2, dostosowuje jego brzmienie do regulacji art. 39 ust. 2 ustawy. Z porównania obu przepisów wynika bowiem niekonsekwentne posłużenie się pojęciem „komórek organizacyjnych”. Przepis art. 39 ust. 2 stanowi obecnie, że pod pojęciem „komórek organizacyjnych” rozumie się departamenty, biura, sekretariaty oraz wydziały, podczas gdy ust. 3 pkt 2 przewiduje tworzenie w ministerstwach „komórek organizacyjnych, biur, wydziałów lub wyodrębnionych stanowisk”. Skoro biura oraz wydziały wchodzą w zakres pojęcia „komórki organizacyjne”, jednostki te nie powinny pojawiać się w ust. 3 pkt 2 obok „komórek organizacyjnych”. Proponowana zmiana polega zatem na nadaniu wyliczeniu, zawartemu w ust. 3 w pkt 2, brzmienia „komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 2 w pkt 1, 2 i 4”, obejmując nim również formy organizacyjne występujące w strukturach niektórych ministerstw, mniej liczebne kadrowo niż wydziały (referaty, zespoły) – co pozwoli na wyeliminowanie nieścisłości. Proponuje się również zastąpienie wyrazów „wyodrębnione stanowiska” pojęciem „stanowisk samodzielnych”, nawiązując tym do rozwiązań występujących w przepisach o służbie cywilnej.

Zmiany w ust. 3 wynikają z konieczności uelastyczenia zasad tworzenia wewnętrznej organizacji ministerstw. Obecne brzmienie ust. 3 nakazuje obligatoryjne tworzenie komórek organizacyjnych do określonych spraw – w całkowitym oderwaniu od rzeczywistych potrzeb poszczególnych ministerstw, określanych ich zadaniami wynikającymi z przepisów prawa. W aktualnym stanie prawnym, przykładowo brzmienie lit. c sugeruje konieczność utworzenia wspólnej komórki do spraw budżetu i finansów, brzmienie lit. d – wspólnej komórki do spraw kadr, szkolenia i organizacji, a lit. e – integracji europejskiej i współpracy z zagranicą. Projektowana zmiana ma umożliwić – w zależności od potrzeb ministerstwa – tworzenie odrębnych komórek organizacyjnych do poszczególnych spraw lub

łączenie ich we wspólne komórki organizacyjne, co przesądza projektowany nowy ust. 3a w art. 39.

Nowe brzmienie przepisu art. 39 ust. 3 pkt 2 spowoduje fakultatywność tworzenia w ministerstwach departamentów, biur oraz wchodzących w ich skład wydziałów, referatów i zespołów lub stanowisk samodzielnych do określonych spraw, w tym do spraw obronnych. Art. 39 ust. 3 ustawy o Radzie Ministrów – posługując się sformułowaniem „w szczególności” – wskazuje na otwarty katalog tworzonych w ramach ministerstwa komórek organizacyjnych wyznaczonych do określonych spraw, nie odbiera zatem możliwości tworzenia innych komórek, niewymienionych tam wprost (przykładowo związanych z zarządzaniem kryzysowym). Tym samym projektowana zmiana wprowadzi możliwość dokonania oceny rzeczywistych potrzeb organizacyjnych w ministerstwach związanych z realizacją określonych zadań i uzależnienia od niej decyzji w kwestii utrzymania, zniesienia lub powołania komórek, o których aktualnie mowa w art. 39 ust. 3 pkt 2. Należy podkreślić, że wprowadzenie tej zmiany nie wpłynie automatycznie na wewnętrzną organizację poszczególnych ministerstw, gdyż ta regulowana jest, zgodnie z art. 39 ust. 5 nowelizowanej ustawy, w statutach ministerstw nadawanych, w drodze zarządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów. Dokonanie ewentualnych zmian organizacyjnych będzie więc wymagało podjęcia działań przez zainteresowanych ministrów. Wymaga również podkreślenia, że celem projektowanych zmian nie jest wymuszenie przeglądu struktur organizacyjnych ministerstw, lecz umożliwienie ich zracjonalizowania zgodnie z potrzebami. Ewentualne decyzje w przedmiocie struktury organizacyjnej poszczególnych ministerstw muszą też uwzględniać, iż obowiązek tworzenia określonych komórek organizacyjnych lub stanowisk pracy wynika z odrębnych przepisów (np. z ustawy o ochronie informacji niejawnych, o zarządzaniu kryzysowym) – projektowana ustawa tego obowiązku nie znosi.

Odnosząc się do zniesienia obowiązku tworzenia w ministerstwach komórek organizacyjnych lub stanowisk samodzielnych do spraw obronnych należy podkreślić, że nie oznacza to zaprzestania realizacji zadań obronnych przez poszczególne urzędy. Zadania te są nałożone na wszystkie ministerstwa i organy centralne i mają bezpośredni związek z zobowiązaniami sojuszniczymi, które wynikają głównie z „Koncepcji strategicznej NATO” oraz „Europejskiej strategii bezpieczeństwa”. Pomimo rezygnacji z obowiązku tworzenia odrębnych struktur wewnętrznych do spraw obronnych, realizacja tych zadań może się odbywać w ramach dotychczasowych komórek, mogą być one powierzane innym komórkom

organizacyjnym lub realizowane łącznie np. ze sprawami zarządzania kryzysowego oraz ochrony informacji niejawnych.

Zakłada się, że projektowana regulacja wpłynie na racjonalizację struktur organizacyjnych poszczególnych ministerstw przez ich uproszczenie i ograniczenie, co w konsekwencji powinno przynieść oszczędności budżetowe. Ewentualne zmiany w strukturach ministerstw generujące dodatkowe wydatki muszą być pokryte z ich środków budżetowych.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy został zamieszczony w wersji elektronicznej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji <http://bip.rcl.gov.pl>, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), przy czym żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania wzięciem udziału w pracach nad projektem.

Materia projektowanej ustawy nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej i nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje projekt

Projekt ustawy będzie miał wpływ na funkcjonowanie ministerstw.

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Ze względu na zakres wprowadzanych zmian projekt ustawy nie wymaga konsultacji z partnerami społecznymi, niemniej jednak został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji – zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

3) Wpływ projektu na:

a) sektor finansów publicznych w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy nie będzie miał bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych. Pośredni wpływ będzie uzależniony od decyzji poszczególnych ministrów w przedmiocie zracjonalizowania struktur podległych ministerstw – skutki tych zmian, wynikające w szczególności z ewentualnej korekty zatrudnienia, będą finansowane w ramach limitu wydatków przewidzianego w danej części budżetowej.

b) na rynek pracy

Projekt może mieć wpływ na sytuację na rynku pracy. Konsekwencją podjęcia ewentualnej decyzji o zniesieniu lub przekształceniu niektórych komórek organizacyjnych w ministerstwach może być konieczność redukcji zatrudnienia, w tym rezygnacja z utrzymywania niektórych stanowisk przewidzianych dla żołnierzy zawodowych, delegowanych z resortu obrony narodowej.

c) na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

d) na sytuację i rozwój regionalny

Projekt nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4) Źródła finansowania

Projekt nie powoduje powstania dodatkowych kosztów z budżetu państwa.